

Til nr. 25.

Ifølge lovforslagets § 17, stk. 2, 2. og 3. pkt., ydes der højst befordringsgodtgørelse til en patient for en afstand af 40 km i hver retning i forbindelse med besøg hos speciallæge, dog at socialministeren under ganske særlige forhold kan fastsætte undtagelser herfra. Disse regler stemmer med den gældende lovs § 22, stk. 4.

Det skønnes imidlertid ikke påkrævet at opretholde andre afstandsbeholdninger på dette område end dem, der følger af lovforslagets § 17, stk. 2, 1. pkt., hvorefter der kun ydes befordringsgodtgørelse, når henvendelse sker til den *nærmest boende* speciallæge inden for vedkommende speciale. Det foreslås derfor, at bestemmelsen om en afstandsbeholdning på 40 km bortfalder.

Til nr. 26.

Ved ændringsforslaget tilsigtes det at overlade fastsættelsen af reglerne om kørselsgodtgørelse til læger og jordemødre til overenskomster, der for at være gyldige skal godkendes af socialministeren, jfr. § 26, stk. 2. Formålet hermed er at søge at opnå regler, der er enklere at administrere end de hidtil gældende regler på dette område. Foreligger der ingen godkendt overenskomstbestemmelse på området, foreslås det at overlade til socialministeren at fastsætte de nærmere regler.

Til nr. 27 og 28.

Ifølge ændringsforslagene vil udgiften til begravelseshjælp blive afholdt af de almindelige kommuner med fuld statsrefusion. Sammenlignet med udgiftsberegningerne i de almindelige bemærkninger til lovforslaget vil der herved blive tale om en anslået årlig merudgift for staten på 27 mill. kr. og om en samlet besparelse for amtskommunerne og Københavns og Frederiksberg kommuner på samme beløb.

Til nr. 29.

Ved ændringsforslaget forøges redernes bidrag til det dobbelte.

Til nr. 30.

Ændringsforslaget er en konsekvens af, at udbetaling af begravelseshjælp ved ændringsforslag nr. 23 foreslås henlagt til de almindelige kommuner.

Til nr. 31.

I en fælleshenvendelse fra Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen i Danmark til folketingets socialudvalg er det bl. a. anført, at der, for så vidt angår udbetaling i henhold til centralt fastsatte regler, hvor der ved udbetalingen normalt ikke bliver tale om noget skøn, ikke nødvendigvis behøver at være sammenfald mellem den udbetalende myndighed og den myndighed, der endeligt skal afholde udgiften. De to foreninger er enige om, at i alle tilfælde, hvor der under sygesikringsordningen bliver tale om en kontakt mellem den enkelte borger og forvaltningen, bør denne kontakt ske på det primærkommunale plan, d. v. s. at i tilfælde, hvor den enkelte borger skal have refusion af afholdte udgifter eller på anden måde direkte bistand fra det offentlige, skal en sådan refusionsordning eller bistandsydelse administreres af primærkommunerne.

På denne baggrund stilles der ændringsforslag, hvorefter socialministeren efter forhandling med vedkommende kommunale organisationer kan fastsætte regler om, at udbetaling af kontantydelse til de sikrede personer varetages af de sociale udvalg i de almindelige kommuner.

Til nr. 32.

Ved ændringsforslaget tilsigtes det at imødekomme et ønske i den i bemærkningerne til ændringsforslag nr. 31 omtalte fælleshenvendelse om, at en repræsentant for de almindelige kommuner indtræder i det udvalg, der omhandles i lovforslagets § 23, stk. 2.

Til nr. 33.

Ændringsforslaget tilsigter en tydeliggørelse af den foreslåede bestemmelse og er affattet på grundlag af en henvendelse fra Den almindelige danske Lægeforening til folketingets socialudvalg.

Til nr. 34.

Ved ændringsforslaget fastsættes det, at socialministeren skal forhandle med vedkommende kommunale organisationer forud for udfærdigelsen af de regler, som ministeren ifølge lovforslagets § 23, stk. 5, er bemyndiget til at udfærdige. Ændringsforslaget imødekommer et fra kommunal side fremsat ønske.